Lietas Nr. 11170018216
Lietas arhīva Nr. K14-0032-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Gulbenē 2017.gada 13.februārī

Gulbenes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Bogdane,
ar sekretāri A.Upīti,
piedaloties prokurorei V.Gabrānei,
apsūdzētajam /pers. A/,
apsūdzētā aizstāvim – zv.advokātam G.Korim

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods/personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas.

Tiesa konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu zādzību, iekļūstot telpās, un svešas mantas tīšu bojāšanu sekojošos apstākļos:

2016.gada maija beigās, mantkārīgā nolūkā, /pers. A/ nolēma izdarīt paziņam /pers. B/ piederošo motociklu zādzību, lai tos pārdodot iegūtu naudu. Tā kā /pers. A/ zināja, ka /pers. B/ motociklus Suzuki un Lifan glabā /adrese/, tad viņš internetā sameklēja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu pircēju, kurš domāja, ka motocikli pieder /pers. A/, un 2016.gada 30.maijā ap plkst.21.00 abi ieradās norādītajā adresē. Slepus no pircēja /pers. A/ ar atrasto metāla priekšmetu uzlauza dzīvokļa
ārdurvis, nodarot materiālo zaudējumu 90,- eiro apmērā, un no dzīvokļa nozaga motociklu Suzuki ar motora tilpumu 85 cm^3 1100,- eiro vērtībā un motociklu Lifan ar motora tilpumu 125 cm^3 250,- eiro vērtībā. Nozagtos motociklus /pers. A/ uzreiz pārdeva pircējam, par to saņemot naudu. Zādzības rezultātā /pers. B/ nodarīts materiālais zaudējums 1350,- eiro apmērā un mantas
bojāšanas rezultātā viņam nodarīts materiālais zaudējums 90,- eiro apmērā.

Ar šādām savām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja smagu noziegumu, kura sastāvs paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, un mazāk smagu noziegumu, kura sastāvs paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais sevi par vainīgu atzina pilnīgi noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas. Apsūdzētais atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju. Apsūdzētais izteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas. Apsūdzētais nevēlējas sniegt paskaidrojumus par savas rīcības iemesliem.

Tiesai, kas ir iepazinusies ar lietas materiāliem un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas. Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un lietas dalībnieku izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu.

Apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas tiesa atzīst par pilnībā pierādītu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts. Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzības faktiskie apstākļi, kurus pilnībā atzīst apsūdzētais, atbilst Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas dispozīcijās norādīto noziedzīgo nodarījumu sastāva nepieciešamajam un pietiekamajam pazīmju kopumam.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā vaina pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir pierādīta un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā vaina pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ir pierādīta un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā personību raksturojoši dati. No kuriem, kopsakarā ar apsūdzētā paskaidrojumiem tiesas sēdē, izriet, ka: apsūdzētais ir pilngadīgs, Latvijas Republikas pilsonis (lietas 67.lapa), šķīries (lietas 68.lapa), ir viens nepilngadīgs bērns (lietas 69.lapa), ar 10.klašu izglītību, algotu darbu nestrādā, nav deklarētās dzīvesvietas adreses (lietas 66.lapa), agrāk vairākkārt saukts pie administratīvās atbildības (lietas 79.lapa) un kriminālatbildības un sodīts (lietas71.-78.lapa), pēdējo reizi tiesāts 23.01.2015. Gulbenes rajona tiesā ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 10 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem, atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 14.05.2016. (lietas 75.lapa), spriedums stājies spēkā 2015.gada 14.decembrī (lietas 80.-91.lapa), sodāmība nav noņemta vai dzēsta.

Kriminālprocesa likuma 1.pantā paredzētā mērķa sasniegšanai likums ir noteicis pamatprincipus, tajā skaitā tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu, un tas ir viens no krimināltiesisko attiecību noregulējuma elementiem.

Cietušais pieteicis kompensāciju par EUR 1540,- (lietas 20.lapa). Cietušais uzturēja tiesas sēdē kaitējuma kompensāciju pieteiktajā apmērā.

Apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā piekrita cietušā noteiktajam un uzturētajam kompensācijas apmēram.

Tiesa secina, ka pieteiktā kompensācija ir apmierināma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un 352.panta ceturto daļu, jo mantiskie zaudējumi cietušajam radušies apsūdzētā prettiesiskās rīcības rezultātā, prasītā mantiskā zaudējuma apmērs ir samērīgs, apsūdzētais piekrita kompensācijas apmēram.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktam, pienākums samaksāt šo kompensāciju uzliekams apsūdzētajam. Tiesa ņem vēra arī Civillikuma 1779. pantu, kas noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir nodarījis. Apsūdzētā izdarītās

noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajam nodarīto materiālo zaudējumu.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā cietušajam nodarītā kaitējuma apmēru, kas vairākkārt pārsniedz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdī valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā faktiskos lietas apstākļus un to, ka apsūdzētais, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu, izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē. Minētais apstāklis pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, taču netiek vērtēts kā patstāvīgs atbildību mīkstinošs apstāklis.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīgo nodarījumu izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Apstākli, ka apsūdzētais atzinies izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto katram noziedzīgajam nodarījumam.

Tiesa konstatē saskaņa ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa pievienojas tiesību zinātnē paustajai atziņai, ka "vairākus noziedzīgus nodarījumus izdarījusi persona ir negatīvāk vērtējama, jo viņas apziņā jau iesakņojies uzskats, ka sabiedrībā var dzīvot, savas personiskās egoistiskās tieksmes izvirzot augstāk par citu cilvēku tiesībām un interesēm" *(Krastiņš U. Noziedzīgs nodarījums. Juridiskā mācību un izglītojošā literatūra. Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2000, 185. lpp)*. Tiesa ņem vērā, kā apsūdzētā personību raksturojošu informāciju, ka ar nelieliem laika intervāliem /pers. A/ vairākkārt kriminālī sodīts par tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu izdarīšanu (lietas 71.-78.lapa). Pēdējo reizi ar Gulbenes rajona tiesas 2015.gada 23.janvāra spriedumu apvienotajā krimināllietā (Nr. 11170006112, 11170019513) Nr. K14-10/15/4 (lietas 80.-91.lapa) /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts par trīs tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais skatāmajā kriminālprocesā tiek apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā aptuveni divu nedēļu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas soda izciešanas vietas (lietas 75.lapa). Tiesa konstatē, ka noziedzīgo nodarījumu raksturs un regularitāte (lietas 71.-78.lapa) rada pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais savas intereses vērtē augstāk par cietušo interesēm. Tiesa ņem vērā, ka katrs nākošais noziedzīgais nodarījums liecina par augstāku tā sabiedrisko bīstamību.

Izvērtējot Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētos soda veidus par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par šo noziedzīgo nodarījumu nosakāms Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētais sods –brīvības atņemšana. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar reālu brīvības atņemšanas sodu, jo tiesa atzīst, ka izraugot šādu soda veidu var sasniegt krimināsoda mērķi konkrētajā gadījumā, kas ir ne tikai sodīt vainīgo personu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā, ka ar Gulbenes rajona tiesas 2015.gada 23.janvāra spriedumu apvienotajā krimināllietā (Nr. 11170006112, 11170019513) Nr. K14-10/15/ piemērotais brīvības atņemšanas sods, cita starp, uz 6 mēnešiem par līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, kur mantiskais zaudējums bija nodarīts ievērojami mazāks, nav sasniedzis savu mērķi. Tiesa secina, ka izskatāmajā lietā nav pamata piemērot prokurora norādīto brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem, ja reiz ar iepriekšējo spriedumu noteiktais sods savu mērķi nav sasniedzis. Apsūdzētais turpina ignorēt Latvijas Republikas Satversmes 105.pantā noteiktās citu personu pamattiesības uz īpašumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, jo tiesa ņem vērā, ka no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama, kas izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem. Izskatāmajā krimināllietā ziņu par apsūdzētā mantu nav, un arī iztiesāšanā tādas netika iesniegtas vai iegūtas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums. Tiesa, ņem vērā, ka agrāk piemērotie sodi nav sasnieguši mērķi, apsūdzētais izdarījis jaunus noziegumus. Tiesa nesaskata iespēju piemērot soda sankcijā paredzētos vieglākos soda veidus. Tiesa pievienojas prokurora viedoklim un atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu, jo tiesa atzīst, ka izraugot šādu soda veidu var sasniegt krimināsoda mērķi konkrētajā gadījumā. Tiesa nesaskata pamatu piespiedu darba piemērošanai. Soda sankcijā paredzētā naudas soda piemērošanai tiesa nekonstatē Krimināllikuma 41.panta ceturtajā daļā izvirzītos kritērijus apsūdzētā mantiskajam stāvoklim kā pamatam minēta soda veida piemērošanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piespriestie sodi par katru noziedzīgo nodarījumu, daļēji saskaitāmi.

Tiesa konstatē, ka, pamatojoties uz Krimināllikuma 63.pantā un 55.panta 11.daļā noteikto, apsūdzētajam nevar piemērot nosacītu notiesāšanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pēc iepriekšējā sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas papildsodu izciešanas. Ar Gulbenes rajona tiesas 2015.gada 23.janvāra spriedumu lietās Nr.1117000112; Nr.11170019513 /pers. A/ sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas un pēc 50.panta piektās daļas galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem un 10 (desmit) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem, ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem. Tiesa ņem vērā, ka pamatsodu – brīvības atņemšanu /pers. A/ ir izcietis 14.05.2016. Tāpat tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir apcietināts krimināllietā Nr.11100013616 no 12.07.2016. līdz pat šim brīdim, minētais apstāklis ietekmē neizciesto papildsodu aprēķināšanu.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ no papildsoda – tiesību ierobežošana 4 (četri) gadi, - ir izcietis 1 (vienu) mēnesi 26 (divdesmit sešas) dienas (spriedums stājies likumīgā spēkā 14.12.2015., un atlikusī šī papildsoda neizciestā daļa ir 3 (trīs) gadi 10 (desmit) mēneši un 4 (četras) dienas.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ no papildsoda - policijas kontrole uz 3 (trīs) gadiem, - ir izcietis 1 (vienu) mēnesi 26 (divdesmit sešas) dienas un atlikusī papildsoda neizciestā daļa ir 2 (divi) gadi 10 (desmit) mēneši un 4 (četras) dienas.

Uz doto brīdi Krimināllikuma 45.pants "Policijas kontrole" no Krimināllikuma ir izslēgts. Tomēr Krimināllikuma Pārejas noteikumu 13.punkts noteic, ka papildsodu - policijas kontroli - turpina izciest personas, kurām tas piespriests. Ja persona ir nosacīti pirms termiņa atbrīvota no soda izciešanas, papildsoda — policijas kontroles — izpildi uzsāk ar brīdi, kad beigusies personas uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas. Ja notiesātais papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziegumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar šā likuma 51.panta un 52.panta noteikumiem, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Līdz ar to /pers. A/ atlikusī papildsoda – policijas kontrole neizciestā daļa uz 13.02.2017. ir aizstājama ar brīvības atņemšanu ir 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem un 2 (divām) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, galīgais sods šajā krimināllietā /pers. A/ nosakāms pēc vairākiem spriedumiem, daļēji pievienojot neizciestos minētos papildsodus. Šādi nosakot galīgo sodu, tiesa uzskata, ka arī tiks sasniegts vispārējās prevencijas mērķis.

Apsūdzētajam pirmstiesas procesā nav piemērots drošības līdzeklis. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 249. un 272.panta pirmo daļu, sprieduma

izpildes nodrošināšanai ir pamats piemērot apsūdzētajam drošības līdzekli un piemērot līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai apsūdzētajam drošības līdzekli apcietinājumu, apcietinot tiesas zālē.

Pēc tiesas norīkojuma apsūdzētā aizstāvību tiesā realizēja zvērināts advokāts G.Koris, kuram, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzinātajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 84,70 (08.02.2017. paziņojums). Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu, ir piedzenami no apsūdzētā, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams Kriminālprocesa likuma 240.panta kārtībā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmo daļu, 527.-529., 530.pantu, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 13. punktu,

tiesa nosprieda:

ATZĪT PAR VAINĪGU /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas;

ATZĪT PAR VAINĪGU /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu, daļēji saskaitīt piespriestos sodus, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļēji pieskaitīt neizciesto sodu pēc Gulbenes rajona tiesas 2015.gada 23.janvāra sprieduma lietās Nr.11170006112; 11170019513 un GALĪGO SODU /pers. A/ NOTEIKT brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 10 (desmit) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanā apsūdzētajam /pers. A/ kā izciestu ieskaitīt izskatāmajā krimināllietā /pers. A/ aizturēšanas laiku no 2016.gada 8.jūlija plkst.15:45 līdz 2016.gada 10.jūlija plkst.15:10 , t.i., 2 (divas) dienas.

PIEMĒROT līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai /pers. A/ drošības līdzekli apcietinājumu, apcietinot tiesas zālē.

PIEDZĪT no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ kaitējuma kompensāciju EUR 1540,- (viens tūkstotis pieci simti četrdesmit euro) apmērā.

PIEDZĪT no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 84,70 (astoņdesmit četri euro un 70 centi) apmērā, kas radušies par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam. NOTEIKT /pers. A/ termiņu lēmuma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs- Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot datus personas vai lietas identificēšanai, samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Gulbenes rajona tiesas kancelejā.

IZNĪCINĀT lietiskos pierādījumus: DNS nomazgājumu un izsmēķi LD Blue.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Gulbenes rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena – 2017.gada 14.februāris.

Tiesnese M.Bogdane